

[Statsministeren]

at vi i langt højere grad kommer til at vænne os til at skifte job undervejs i vores liv, til at betragte hele vores liv som noget, der hænger sammen i nogle valg mellem uddannelse for en del af livet, job for en anden del af livet, uddannelse igen, børnepasning, en helt ny vekselvirkning med de nye værdinormer, der ligger. Det er det, der, når alt kommer til alt, er det basale for den dynamik og den udviklingsevne, vi jo altid har troet på.

Mange har spurg: Når alt kommer til alt, hvad er udviklingsevne så egentlig? Udviklingsevne er evnen til at samarbejde, at signalere, at ingen skal holdes udenfor, alle skal have chancer, at stikke nogle linjer ud på alle de avancerede områder, vi har drøftet i dag, at påpege, hvad Danmark er god til, og at huske, at årsagen til, at dette land blev et af verdens rigeste lande, et velfærdssamfund, som vi kan være stolte af, ikke var, at vi havde råstoffer, det var ikke, at vi havde en masse naturressourcer, det var, at vi havde en masse befolkning, der var arbejdsom, der var flittig, der ville uddanne sig og dygtiggøre sig, og det var i bredden, det var ikke i eliten alene.

Det er det grundsyn, vi skal fastholde, når alt kommer til alt, også i en debat som i dag.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg er selvfølgelig ked af at erkende, at jeg ikke har nået at læse budgetredegørelsen. Jeg er sikker på, som statsministeren siger, at der står mange ting om regeringens initiativer, og på nogle punkter har den da også gjort noget. Men netop når det drejer sig om udviklingsevnen, har det ikke været så imponerende.

Lad os tage uddannelse. Der er åbnet uddannelsespladser. Det er rigtigt, uanfægteligt, men når det drejer sig om indholdet og de mange advarsler mod, at der er problemer med kvaliteten, er der intet sket. Ingen initiativer er taget.

Jeg forstår på statsministeren, at der nu er blevet sat et bygningsprogram i gang, og det er da fint. Det er et af problemerne, men det er kun én del af problemet. Der ligger meget andet i indholdet, og hidtil har regeringen været passiv på det punkt.

Når det drejer sig om forskningen, anfægter jeg ikke regeringens gode vilje – jeg tror, at selv det, at man skabte et forskningsministe-

rium, var et signal om, at man ønskede at tage forskningen alvorligt – men konstaterer, at hidtil har konsekvenserne været de stik modsatte, at forskningen er uden politisk ledelse. Det har været konsekvensen af at oprette dette forskningsministerium, så kluntet som det er gjort.

Hvad angår erhverv, sagde statsministeren, at industripolitikken nu indtog en mere fremtrædende rolle på finansloven. Jeg har slået efter, og det er rigtigt nok, at Industriministeriets budget er udvidet med godt 1 mia. kr., men den ene milliard handler altså om hjemmeservice, og hvad man end kan mene om hjemmeservice, har det desværre ikke meget at gøre med udviklingsevne.

Jeg anfægter stadig ikke regeringens gode vilje, men konstaterer, at på en række punkter har vi ikke set – og statsministeren har heller ikke i dag, i hvert fald ikke på alle punkter, præciseret – at regeringen vil gøre noget.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Statsministeren kommenterede ikke min ubestrideligt korrekte beskrivelse af regeringens næsten fortvivlede forhold til forskningsorganisationen. Jeg går ud fra, at det kan forklares med det gamle ord: »Den, der tier, samtykker«, og jeg går ud fra, at jeg også kan tolke det på den måde, at statsministeren vil se på sagen og måske ofre den lidt mere opmærksomhed i fremtiden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 59 af Rahbæk Møller (SF) (se foran) forkastedes, idet 9 (SF) stemte for, 95 (S, KF, V, FP, CD, RV og KRF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 237:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsyns virksomhed. (Afskaffelse af licensbetalt fjernsyn).